

Posudek diplomové práce Zuzany Borovičkové Úloha supervize v pomáhajících profesích. 117 s., 68 titulů literatury, 8 elektronických dokumentů, 4 internetové zdroje.

Diplomová práce Z. Borovičkové se zaměřuje na problematiku supervizní práce v prostředí pomáhajících profesí. Jejím cílem je popsat úlohu supervize v pomáhajících profesích a ukázat ji jako cestu řešení řady negativních jevů při jejich výkonu (s.8). Domnívám se, že tento cíl se podařilo splnit.

Autorka nejdříve vymezuje pojetí pomáhající profese, s oporou o Úlehlů definuje profesionální pomáhání a účelně zařazuje též téma paradoxů, příznačných pro výkon profese (pomáhání jako placená služba, požadavek přijetí a akceptace každého klienta, orientace na ocenění ze strany klienta). Dále se věnuje předpokladům pro výkon pomáhající profese, shrnuje též požadavky na pracovníky poskytující krizovou intervenci a zabývá se povahou vztahu pracovník-klient z hlediska osobních a profesních hranic.

Zajímavě zpracované a účelně zařazené jsou kapitoly věnované profesní motivaci, úskalím pomáhajících profesí (potřeba obdivu, touha po moci, syndrom pomáhajících, řešení vlastních problémů prostřednictvím klienta), stresu a syndromu vyhoření. Právě zde autorka přesvědčivě prokazuje, jak důležitá je supervize v oblasti profesionálního pomáhání.

Kapitola věnovaná organizační kultuře pomáhajících institucí zatím jen otevírá úvahy o problematice supervize organizace.

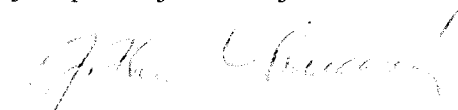
Zatímco první dvě kapitoly textu vyjasňují důvody, proč je supervize v pomáhajících profesích nutná, třetí kapitola rozpracovává vlastní téma supervize. Diplomantka věnuje pozornost pojmovému vymezení, projasnění cílů a funkcí supervize, jejím druhům, roli supervizora a supervidovaného, průběhu supervize a jejím formám.

Vlastní přínos autorky lze spatřovat jednak v kapitole zevrubně reflektující příklad dobré supervizní praxe na Lince bezpečí, kde pracuje, jednak v pokusu o zdůvodnění potřeby supervize u pedagogických pracovníků a ve zmapování prostoru, který současná praxe pro uplatnění supervize vytváří.

Na teoretickou část navazuje empirická sonda zaměřená na to, zda učitelé vnímají potřebu podpůrné, vzdělávací, řídicí supervize, a co si pod pojmem supervize vůbec představují. v souvislosti s tím, jak pociťují syndrom vyhoření. **K obhajobě kladu otázku, jak si autorka vysvětluje, že ačkoli dvě třetiny učitelů výzkumného vzorku nemají představu o tom, co je supervize v pomáhajících profesích, přesto ji považují za důležitou.**

Závěry: Diplomantka splnila cíl své práce. Korektně využívá dostupnou literaturu, adekvátně pracuje s odbornými pojmy. Metodologicky se opírá o metody analytické a interpretativní. Empirická sonda má všechny metodologické náležitosti, její vyhodnocení je pečlivé a obezřetné, autorka též reflektuje i limity zvolených metod z hlediska validity a reliability. Dílčí výhrady: kapitola o historii supervize mohla být včleněna spíše do úvodu třetí kapitoly. V textu lze odhalit ojedinělé překlepy, např. na s. 108, 114. Text odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce, a proto jej doporučuji k obhajobě. Předběžné hodnocení: výborně.

V Praze, dne 17.4.2008

PhDr. Jitka Lorenzová, Ph.D., vedoucí DP.